

Евсевий посочва (в двата варианта) 40 години за Амен-Офис, Африкан – 20, а Офис – само 8. И така нататък.

Колкото и неправилни да са тези данни, те могат да бъдат основа за някакви размисли и няма защо да се учудваме, че египтолозите от XIX в. са се опитали да ги използват с хронологична цел. Накрая са получили разминаване от **НЯКОЛКО ХИЛЯДИ ГОДИНИ**. Без да споменаваме колко погрешна е била самата идея на Скалигеровата „дълга история“.

За повечето египетски династии **ИЗОБЩО НЕ СЕ ЗНАЕ** колко дълго са продължили управленията на фараоните [99], с. 725–730. Това според Бругш се отнася например за цялата шеста династия. Липсват хронологични данни за повечето ѝ фараони, затова ни е странно да видим как известният египтолог Г. Бругш с мрачно веселие снабдява всеки фараон от тази династия с 33, 3 години, като във всяко столетие поставя, кой знае защо, по трима фараони. Ето неговото „датиране“ на шеста династия:

Усакара управлява от 3300 г. пр. н. е.

Тета – от 3266 г. пр. н. е.

Мерира Пепи – от 3233 г. пр. н. е.

Меренра – от 3166 г. пр. н. е.

Меренра Цафенсаф – от 3133 г. пр. н. е. Вж. [99], с. 725.

Нещо повече, на същия принцип, тоест с цифри, завършващи с 00, 33, 66, Бругш „датира“ **ВСИЧКИ ДИНАСТИИ ОТ ПЪРВАТА ДО ДВАЙСЕТ И ЧЕТВЪРТАТА**. Датирал е само фараоните от последните седем династии (от трийсет!) с някакви „разпръснати“ дати [99], с. 725–730.

Този „метод на датирание“ е толкова **НЕЛЕП**, че днес дори е някак си неудобно да го обсъждаме. Но този „метод“ с неголеми, по-късни модификации, **Е В ОСНОВАТА НА ПРИЕТАТА ДНЕС ВЕРСИЯ ЗА ЕГИПЕТСКАТА ХРОНОЛОГИЯ**. „Датирането“ на Бругш оттогава не е претърпяло съществени изменения. Вж. например [1447], с. 254.

Династичната история на Египет далеч не е непрекъсната. В нея зяят празноти, понякога големи колкото цяла династия [99], [544], т. 6. А изследователите на Скалигеровата египетска история отдавна са забелязали някаква странна периодичност в „древната“ история на Египет. И там, както и в Скалигеровата история на Европа, налице е странният ефект на „възраждането“. Този ефект вече ни е добре познат – сблъскахме се с фантомните отражения на една и съща средновековна реалност, отместена в далечното минало.

Шаптепи дьо ла Сосей пише следното: „Ако разгледаме по-късните етапи в египетската история, ще забележим с почуда, че сайтската култура **ТОЧНО ВЪЗПРОИЗВЕЖДА** културата от епохата на пирамидите. **ТЕКСТОВЕ ОТ ПРЕДИ 3000 ГОДИНИ (! – А. Ф.) ПАК ВЛИЗАТ В**